

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Szlufik

Protokolant: Agnieszka Mihułka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 października 2016 r. we W.

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko (...) Spółka z o.o. z siedzibą we W.

o ekwiwalent pieniężny za urlop

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda J. K. na rzecz strony pozwanej (...) Spółka z o.o. z siedzibą we W. kwotę 917 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. nie obciąża powoda kosztami sądowymi i wydatkami poniesionymi na opracowanie opinii zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Powód J. K. w pozwie wniesionym w dniu 03 kwietnia 2015 r. wniósł o zasądzenie na jego od strony pozwanej (...) Spółka z o.o. we W. kwoty 7.776 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01 lutego 2015 r. do dnia zapłaty tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17zł.

W uzasadnieniu swojego roszczenia wskazał, że w dniu 17 marca 2008r. zawarł ze stroną pozwaną umowę o pracę na czas nieokreślony. Zatrudniony był na stanowisku Prezesa Zarządu – Dyrektora Naczelnego i powierzono mu pełnienie obowiązków przewidzianych przepisami Kodeksu spółek handlowych oraz wynikających z umowy Spółki i jej Regulaminu organizacyjnego.

Powód podał, że zgodnie z treścią umowy o pracę przysługiwało mu wynagrodzenie miesięczne w wysokości stanowiącej równowartość dwukrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w sektorze przedsiębiorstw za miesiąc poprzedzający dany miesiąc ogłoszonego przez Prezesa GUS, a ponadto premia w wysokości średnio jednej pensji kwartalnie – zależna od zadań, płatna każdorazowo w ostatnim dniu miesiąca następującego po zakończeniu każdego kwartału.

Następnie podał, że w dniu 18 lipca 2014r. strony zawarły porozumienie zmieniające warunki umowy o pracę w zakresie rodzaju umówionej pracy z dotychczasowego stanowiska na nowe stanowisko – pracownik biurowy i w zakresie wynagrodzenia brutto, które ustalono na poziomie 1.680 zł. Nowe warunki umowy o pracę zaczęły obowiązywać od dnia 18 lipca 2014r.

Kolejno powód podał, że w dniu 30 września 2014r. wniósł o rozwiązanie umowy o pracę za porozumieniem stron z dniem 01 października 2014r. Ostatecznie strony rozwiązały umowę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął z dniem 31 stycznia 2015r.

Powód podniósł, że w okresie od dnia 22 grudnia 2014r. do dnia 31 stycznia 2015r. przebywał na urlopie wypoczynkowym. W dniu 23 grudnia 2014r. wystąpił do strony pozwanej o udzielenie informacji o wymiarze przysługującego mu urlopu wypoczynkowego – zaległego i bieżącego. W odpowiedzi pozwany pracodawca oświadczył, że wykorzystał przysługujący mu urlop wypoczynkowy (licząc wymiar urlopu, na którym przebywał do 31 stycznia 2015r.), z czym nie zgadza się albowiem w jego ocenie udzielony urlop powinien być zaliczony na poczet urlopu zaległego.

Strona pozwana (...) Spółka z o.o. we W. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17zł.

Przyznając fakt zatrudnienia powoda, początkowo na stanowisku Prezesa Zarządu – Dyrektora Naczelnego, a ostatnio pracownika biurowego i że ostatecznie stosunek pracy rozwiązał się z upływem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia, strona pozwana podniosła, że powód wykonując obowiązki pracownicze w zakresie administracyjnym i biurowym, poświadczył nieprawdę w dokumencie wewnętrznym Spółki – liście obecności za sierpień 2014r. składając swój podpis i potwierdzając swoją obecność w pracy w dniach, w których zgodnie z bilansem czasu pracy pracowników przebywał na urlopie.

Kolejno strona pozwana wskazała, że w 2014r. powód przebywał ponownie na urlopie w dniach od 22 grudnia 2014r. do 31 stycznia 2015r.

Strona pozwana podniosła, że powód wykorzystał przysługujący mu urlop wypoczynkowy w całości. Od daty nawiązania stosunku pracy tj. od 2008r. pobierał on bowiem urlop w naturze w każdym roku kalendarzowym na bieżąco.

Podaje, że sprawując funkcję Prezesa Zarządu – Dyrektora Naczelnego wykonywał obowiązki pracodawcy także w zakresie wymiaru i udzielania urlopu wypoczynkowego wszystkim pracownikom, również sobie.

Powołując się na treść art. 161 K.p. zgodnie, z którym pracodawca jest obowiązany udzielić pracownikowi urlopu w tym roku kalendarzowym, w którym pracownik uzyskał do niego prawo, stwierdziła, że przewidziany w nim obowiązek pracodawcy jest konsekwencją jednej z zasad, na których opiera się udzielanie urlopów w prawie polskim, czyli zasady corocznego urlopu wypoczynkowego. Wskazała, że jej pracownicy wykorzystywali urlopy w naturze – dotyczy to również powoda, który w każdym roku kalendarzowym pobierał należny czas odpoczynku za bieżące okresy. Nieuprawnione jest twierdzenie powoda, że urlop, na którym przebywał od dnia 22 grudnia 2014r. do dnia 31 stycznia 2015r. winien być zaliczony na poczet urlopu zaległego. Stwierdziła, że powód nie wykazał w szczególności, że jakkolwiek urlop zaległy mu przysługuje.

Strona pozwana podaje, że powód pobierał w spornym okresie urlop wypoczynkowy w następującym wymiarze:

- 1) w 2011r.: w styczniu 8 godzin, w lutym 16 godzin, w maju 32 godzin, w czerwcu 8 godzin, w lipcu 32 godzin, w sierpniu 8 godzin, we wrześniu 40 godzin, w październiku 8 godzin – łącznie 152 godziny, co daje 19 dni roboczych;
- 2) w 2012r.: w lutym 56 godzin, w marcu 8 godzin, w kwietniu 8 godzin, w maju 152 godziny, w czerwcu 16 godzin, w listopadzie 24 godziny, w grudniu 16 godzin – łącznie 280 godzin, co daje 35 dni roboczych;
- 3) w 2013r.: w styczniu 32 godziny, w lutym 24 godziny, w kwietniu 16 godzin, w maju 16 godzin, w sierpniu 80 godzin, w grudniu 8 godzin – łącznie 176 godzin, co daje 22 dni robocze;

4) w 2014r.: w maju 16 godzin, w czerwcu 72 godziny, w sierpniu 80 godzin – łącznie 168 godzin, co daje 21 dni roboczych;

5) w 2015r.: w styczniu 160 godzin, co daje 20 dni roboczych.

W toku postępowania stanowiska stron nie uległy dalszej zmianie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód J. K. został zatrudniony w (...) Spółka z o.o. we W. początkowo od dnia 01 września 1997r. do dnia 15 marca 2008r. na stanowisku Prezesa Zarządu w wymiarze pełnego etatu i stosunek pracy uległ rozwiązaniu na mocy porozumienia stron.

Ponownie powód podjął pracę u strony pozwanej od dnia 17 marca 2008r. na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony na stanowisku Prezesa Zarządu – Dyrektora Naczelnego w pełnym wymiarze czasu pracy. Wynagrodzenie za pracę składało się ze stałego miesięcznego wynagrodzenia płatnego przelewem na konto do ostatniego dnia każdego miesiąca w wysokości stanowiącej równowartość 2 – krotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w sektorze przedsiębiorstw za miesiąc poprzedzający dany miesiąc, ogłoszonego przez Prezesa GUS oraz z premii w wysokości średnio 1 pensji kwartalnie zależnej od zadań, płatna każdorazowo w ostatnim dniu miesiąca następującego po zakończeniu każdego kwartału.

Na podstawie umowy o pracę do jego obowiązków, oprócz obowiązków wynikających z Kodeksu handlowego, należały w szczególności czynności określone w umowie Spółki i w Regulaminie Organizacyjnym Spółki.

Do powoda należały sprawy kadrowe, w tym prowadzenie ewidencji urlopów wypoczynkowych i udzielanie ich pracownikom oraz prowadzenie dokumentacji dotyczącej ubezpieczeń społecznych.

Księgowość pozwanej Spółki i sprawy płacowe jej pracowników rozliczane są przez Biuro (...) prowadzone przez panią D. M.. Rozliczeń dokonuje na podstawie otrzymywanych od strony pozwanej kompletu dokumentów na koniec każdego miesiąca. W sprawie dokumentacji kadrowej i dot. rozliczeń z ZUS kontaktowała się zawsze z powodem, a w przypadku jego nieobecności w pracy – z członkiem Zarządu Dyrektorem Technicznym M. K..

Członek Zarządu Dyrektor Techniczny M. K. przydzielał prace pracownikom, nadzorował ich. To z nim uzgadniali terminy urlopów wypoczynkowych, a następnie zgłaszali je powodowi. Pracownicy nie składali na piśmie wniosków o urlopy wypoczynkowe. Powód prowadził w zeszycie rejestr udzielanych urlopów pracownikom, którzy podpisali się pod dokonany wpis terminu urlopu. Następnie udzielony urlop wypoczynkowy zaznaczany był na liście obecności.

Na podstawie zapisów w zeszycie powód ustalał czy pracownik wykorzystał w danym roku kalendarzowym przysługujący mu urlop wypoczynkowy. Urlopy zaległe pracownicy wykorzystali w okresie zimowym – od stycznia do marca następnego roku.

Powód i członek Zarządu Dyrektor Techniczny wzajemnie się zastępowali w czasie gdy korzystali z urlopu wypoczynkowego.

Dowód: - umowa o pracę z dnia 17 marca 2008 r. k.16,17;

- zeznania świadków: D. M. (płyta CD z nagrania rozprawy z dnia 23 listopada 2015r. k.132) oraz transkrypcja z tej rozprawy k. 141 do 143,

K. B. (płyta CD z nagrania rozprawy z dnia 23 listopada 2015r. k.132) oraz transkrypcja z tej rozprawy k. 144 do 148,

J. L. (płyta CD z nagrania rozprawy z dnia 23 listopada 2015r. k.132) oraz transkrypcja z tej rozprawy k. 148 do 150,

A. S. (płyta CD z nagrania rozprawy z dnia 23 listopada 2015r. k.132) oraz transkrypcja z tej rozprawy k. 151 do 156,

M. K. k.167,168 (płyta CD z nagrania rozprawy z dnia 22 lutego 2016r. k.169),

- przesłuchanie powoda k. 192,193(płyta CD z nagrania rozprawy z dnia 11 maja 2016r. k 196);

- przesłuchanie w charakterze strony pozwanej D. R. k. 194 (płyta CD z nagrania rozprawy z dnia 11 maja 2016r. k 196);

- odpis świadectwa pracy z dnia 17 marca 2008r. k. 164.

W związku z rezygnacją powoda z pełnienia funkcji Prezesa Zarządu strony pozwanej w dniu 18 lipca 2014r. zostało zawarte porozumienie zmieniające warunki umowy o pracę zawartej z powodem, na mocy którego zostało mu powierzone stanowisko pracownika biurowego w wymiarze pełnego etatu z wynagrodzeniem miesięcznym 1.680zł brutto.

Prezesem Zarządu Dyrektorem Naczelnym został M. K., który przejął jego obowiązki.

Dowód: odpis porozumienia zmieniającego z dnia 18 lipca 2014r. k. 18.

W sierpniu 2014r. zdarzyło się, że powód przebywał na urlopie wypoczynkowym, ale na liście obecności podpisał swoją obecność w pracy.

Dowód: - odpis listy obecności za sierpień 2014r. k.76;

- zeznania świadków: A. S. (płyta CD z nagrania rozprawy z dnia 23 listopada 2015r. k.132) oraz transkrypcja z tej rozprawy k.153,154,

M. K. k.167,168 (płyta CD z nagrania rozprawy z dnia 22 lutego 2016r. k.169).

Powód pismem z dnia 30 września 2014r. wystąpił do strony pozwanej o rozwiązanie umowy o pracę za porozumieniem stron z dniem 01 października 2014r. Ostatecznie stosunek pracy ustał z dniem 31 stycznia 2015r. na skutek wypowiedzenia umowy o pracę przez powoda.

Na wniosek powoda w okresie od dnia 22 grudnia 2014r. do dnia 31 stycznia 2015r. został mu udzielony urlop wypoczynkowy.

Dowód: -odpis pisma powoda z dnia 30 września 2014r. k. 19;

- odpis świadectwa pracy z dnia 05 lutego 2015r. k. 23 do 25;

- odpis pisma powoda z dnia 17 grudnia 2014r. k. 20.

Obecnie – od roku czasu strona pozwana zatrudnia pracownicę, która zajmuje się ewidencją urlopów wypoczynkowych pracowników Spółki.

Dowód: - zeznania świadków: K. B. (płyta CD z nagrania rozprawy z dnia 23 listopada 2015r. k.132) oraz transkrypcja z tej rozprawy k.146,147,

M. K. k.167,168 (płyta CD z nagrania rozprawy z dnia 22 lutego 2016r. k.169).

Średnie miesięczne wynagrodzenie powoda brutto z ostatnich 3 miesięcy pracy liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosiło 1.638, 99 zł.

Dowód : zaświadczenie o zarobkach z dnia 25 maja 2015 r. k. 98.

Zeszyt z zapiskami powoda o udzielanych urloпах wypoczynkowych pracownikom strony pozwanej zaginął (bezsporne).

Powodowi w okresie od dnia 01 stycznia 2011r. do dnia 31 stycznia 2015r. przysługiwał następujący wymiar urlopu wypoczynkowego:

- za 2011r. – 26 dni (208 godzin),
- za 2012r. – 26 dni (208 godzin),
- za 2013r. – 26 dni (208 godzin),
- za 2014r. – 26 dni (208 godzin),
- za 2015r. – 3 dni (24 godziny) – urlop w wymiarze proporcjonalnym.

Łącznie za powyższy okres przysługiwał jemu wymiar 107 dni urlopu wypoczynkowego.

Na podstawie Bilansów czasu pracy pracowników strony pozwanej oraz list obecności za okres od dnia 01 stycznia 2011r. do dnia 31 stycznia 2015r. powód wykorzystał urlop wypoczynkowy:

1) w 2011roku:

- 07 stycznia 2011r. (1 dzień),
- 17 lutego 2011r. (1 dzień),
- 25 lutego 2011r. (1 dzień),
- od 01 do 06 maja 2011r. (4 dni),
- 24 czerwca 2011r. (1 dzień),
- od 19 do 22 lipca 2011r. (4 dni),
- 16 sierpnia 2011r. (1 dzień),
- od 05 do 09 września 2011r. (5 dni),
- 04 października 2011r. (1 dzień),

razem w 2011r. powód wykorzystał **19 dni** urlopu wypoczynkowego

2) w 2012 roku:

- od 02 do 03 lutego 2012r. (2 dni),
- 07 lutego 2012r. (1 dzień),
- 09 lutego 2012r. (1 dzień),
- 14 lutego 2012r. (1 dzień),
- od 16 do 17 lutego 2012r. (1 dzień),
- 13 marca 2012r. (1 dzień),

- 30 kwietnia 2012r. (1 dzień),
- od 01 do 04 maja 2012r. (2 dni),
- od 09 do 31 maja 2012r. (17 dni),
- 01 czerwca 2012r. (1 dzień),
- 08 czerwca 2012r. (1 dzień),
- 02 listopada 2012r. (1 dzień),
- 16 listopada 2012r. (1 dzień),
- 21 listopada 2012r. (1 dzień),
- 24 grudnia 2012r. (1 dzień),
- 31 grudnia 2012r. (1 dzień),

razem w 2012r. powód wykorzystał **35 dni** urlopu wypoczynkowego

3) w 2013 roku:

- od 17 do 18 stycznia 2013r. (2 dni),
- od 23 do 24 stycznia 2013r. (2 dni),
- 15 lutego 2013r. (1 dzień),
- 22 lutego 2013r. (1 dzień),
- 28 lutego 2013r. (1 dzień),
- od 29 do 30 kwietnia 2013r. (2 dni),
- 02 maja 2013r. (1 dzień),
- 31 maja 2013r. (1 dzień),
- od 20 do 31 sierpnia 2013r. (9 dni),
- 24 grudnia 2013r. (1 dzień),

razem w 2013r. powód wykorzystał **21 dni** urlopu wypoczynkowego

4) w 2014 roku:

- od 02 do 05 maja 2014r. (2 dni),
- od 16 do 27 czerwca 2014r. (9 dni),
- od 22 do 31 grudnia 2014r. (6 dni),

razem w 2014r. powód wykorzystał **17 dni** urlopu wypoczynkowego

W Bilansie czasu pracy pracowników za sierpień 2014r. wykazano, że powód wykorzystał 80 godzin urlopu wypoczynkowego (10 dni), natomiast na liście obecności znajdują się podpisy powoda za wszystkie dni robocze tego miesiąca. W zgromadzonej dokumentacji brak jest odnotowania, w jakich konkretnie dniach powód miałby przebywać na urlopie w sierpniu 2014r. Dlatego przyjęto, że w sierpniu 2014r. zgodnie z podpisami złożonymi na liście obecności powód nie korzystał z urlopu wypoczynkowego.

5) w 2015 roku:

- od 01 do 31 stycznia 2015r. (20 dni),

razem w 2015r. powód wykorzystał **20 dni** urlopu wypoczynkowego.

Bilanse czasu pracy pracowników częściowo nie pokrywają się z listami obecności:

- w styczniu 2011r. wykazano 16 godzin urlopu, na liście obecności odnotowano 8 godzin,

- w grudniu 2014r. 2014r. – brak wykazanego urlopu, na liście obecności odnotowano 6 dni urlopu,

- w sierpniu 2013r. – wykazano 80 godzin, a faktycznie było 72 godziny – na liście obecności w dniu 31 sierpnia 2013r. odnotowano (...) (urlop), lecz był to dzień wolny – sobota, nie uznano wpisanego urlopu wypoczynkowego w sobotę.

W 2015r. powód wykorzystał 20 dni urlopu, za okres zatrudnienia przysługiwał mu wymiar proporcjonalny 3 dni, zatem 17 dni wykorzystanego urlopu dotyczyło 2014r.

W 2014r. powód wykorzystał 17 dni urlopu, czyli 9 dni z 2014r. (26-17) oraz 8 dni z 2013r.

W 2013r. powód wykorzystał 21 dni urlopu, z czego 18 dni z roku 2013 (26-8) oraz 3 dni z 2012r.

W 2012r. powód wykorzystał 35 dni urlopu, z czego 23 dni z 2012r. (26-3) oraz 12 z 2011r.

W 2011r. powód wykorzystał 19 dni urlopu, z czego 14 dni z 2011r. (26-12) oraz 5 dni mogło być wykorzystane z 2010r.

Powód w okresie od dnia 01 stycznia 2011r. do dnia 31 stycznia 2015r. posiadał do wykorzystania 107 dni urlopu wypoczynkowego, a faktycznie wykorzystał łącznie 112 dni, czyli o 5 dni więcej niż wynosił wymiar urlopu za ten okres.

Tak więc powód ww. okresie wykorzystał przysługujący urlop wypoczynkowy i nie jest mu należny ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop.

Dowód : - odpis Bilansów czasu pracy pracowników pozwanej Spółki k. 46 do 71;

- odpis list obecności k. 73 do 97;

- odpis dokumentacji płacowej k. 185 do 190;

-opinia biegłego sądowego z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych M. L. k. 200 do 206.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu w całości.

W toku postępowania powód J. K. domagał się zasądzenia od strony pozwanej (...) Spółka z o.o. we W. kwoty 7.776 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 01 lutego 2015 r. do dnia zapłaty, tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy.

Strona pozwana wносиła o oddalenie powództwa w całości jako bezzasadnego.

W myśl art. 152 § 1 k.p. pracownikowi przysługuje prawo do corocznego, nieprzerwanego, płatnego urlopu wypoczynkowego. Pracownik nie może zrzec się prawa do urlopu (§ 2).

Obowiązek wypłacenia ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy, wynika z art. 171 § 1 k.p., który stanowi, że w przypadku nie wykorzystania przysługującego urlopu w całości lub w części z powodu rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy pracownikowi przysługuje ekwiwalent pieniężny. Kwestie szczegółowe dotyczące obliczania kwoty przysługującego ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy zawiera rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 8 stycznia 1997 roku w sprawie szczegółowych zasad udzielania urlopu wypoczynkowego, ustalania i wypłacania wynagrodzenia za czas urlopu oraz ekwiwalentu pieniężnego za urlop (Dz. U. z 2009 r., Nr 174, poz. 1353).

Prawo do ekwiwalentu jest niezależne od sposobu ustania stosunku pracy. Jest ono prawem pochodnym od prawa do urlopu. Ekwiwalent pieniężny należny pracownikowi za niewykorzystany urlop wypoczynkowy podlega ochronie w takim samym zakresie jak wynagrodzenie za pracę (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 czerwca 1980 r., sygn. akt I PR 43/80, opubl. OSNCP 1980, nr 12, poz. 248).

Powyższe ustalenia stanu faktycznego Sąd poczynił w oparciu o dowody z dokumentów, w tym zwłaszcza o Bilanse czasu pracy pracowników strony pozwanej, dokumentację placową powoda, zaświadczenie o zarobkach z dnia 25 maja 2015 r., listy obecności.

Nadto ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy, Sąd oparł się na zeznaniach powołanych do sprawy świadków, tj. D. M., J. L., K. B. A. S. i M. K., jako, że były one spójne, logiczne i rzeczowe, a przez to stanowiące wiarygodny dowód w sprawie.

Mając na uwadze całokształt materiału dowodowego, Sąd dał wiarę twierdzeniom powoda, wyłącznie w zakresie, w jakim zeznania te korespondowały ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Zdaniem Sądu powód w toku przewodu sądowego nie przedstawił żadnego wiarygodnego dowodu świadczącego o zasadności jego stanowiska.

W oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd ustalił, że powód J. K. został zatrudniony w (...) Spółka z o.o. we W. początkowo od dnia 01 września 1997r. do dnia 15 marca 2008r. na stanowisku Prezesa Zarządu w wymiarze pełnego etatu i stosunek pracy uległ rozwiązaniu na mocy porozumienia stron.

Ponownie powód podjął pracę u strony pozwanej od dnia 17 marca 2008r. na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony na stanowisku Prezesa Zarządu – Dyrektora Naczelnego w pełnym wymiarze czasu pracy. Wynagrodzenie za pracę składało się ze stałego miesięcznego wynagrodzenia płatnego przelewem na konto do ostatniego dnia każdego miesiąca w wysokości stanowiącej równowartość 2 – krotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w sektorze przedsiębiorstw za miesiąc poprzedzający dany miesiąc, ogłoszonego przez Prezesa GUS oraz z premii w wysokości średnio 1 pensji kwartalnie zależnej od zadań płatna każdorazowo w ostatnim dniu miesiąca następującego po zakończeniu każdego kwartału.

Jak wynika z dokonanych ustaleń, na podstawie umowy o pracę, do obowiązków powoda, oprócz obowiązków wynikających z Kodeksu handlowego, należały w szczególności czynności określone w umowie Spółki i w Regulaminie Organizacyjnym Spółki.

Do powoda należały sprawy kadrowe, w tym prowadzenie ewidencji urlopów wypoczynkowych i udzielanie ich pracownikom oraz prowadzenie dokumentacji dotyczącej ubezpieczeń społecznych.

Sąd ustalił, że księgowość pozwanej Spółki i sprawy płacowe jej pracowników rozliczane są przez Biuro (...) prowadzone przez panią D. M.. Rozliczeń dokonuje na podstawie otrzymywanych od strony pozwanej kompletu dokumentów na koniec każdego miesiąca. W sprawie dokumentacji kadrowej i dot. rozliczeń z ZUS kontaktowała się zawsze z powodem, a w przypadku jego nieobecności w pracy – z członkiem Zarządu Dyrektorem Technicznym M. K..

Nadto Sąd ustalił, że członek Zarządu Dyrektor Techniczny M. K. przydzielał prace pracownikom, nadzorował ich. To z nim uzgadniali terminy urlopów wypoczynkowych, a następnie zgłaszali je powodowi. Pracownicy nie składali na piśmie wniosków o urlopy wypoczynkowe. Powód prowadził w zeszycie rejestr udzielanych urlopów pracownikom, którzy podpisywali się pod dokonany wpis terminu urlopu. Następnie udzielony urlop wypoczynkowy zaznaczany był na liście obecności.

Na podstawie zapisów w zeszycie powód ustalał czy pracownik wykorzystał w danym roku kalendarzowym przysługujący mu urlop wypoczynkowy. Urlopy zaległe pracownicy wykorzystali w okresie zimowym – od stycznia do marca następnego roku.

Powód i członek Zarządu Dyrektor Techniczny wzajemnie się zastępowali w czasie gdy korzystali z urlopu wypoczynkowego.

Sąd ustalił, że w związku z rezygnacją powoda z pełnienia funkcji Prezesa Zarządu strony pozwanej w dniu 18 lipca 2014r. zostało zawarte porozumienie zmieniające warunki umowy o pracę zawartej z powodem, na mocy którego zostało mu powierzone stanowisko pracownika biurowego w wymiarze pełnego etatu z wynagrodzeniem miesięcznym 1.680zł brutto.

Nadto Sąd ustalił, że powód pismem z dnia 30 września 2014r. wystąpił do strony pozwanej o rozwiązanie umowy o pracę za porozumieniem stron z dniem 01 października 2014r. Ostatecznie stosunek pracy ustał z dniem 31 stycznia 2015r. na skutek wypowiedzenia umowy o pracę przez powoda.

Na wniosek powoda w okresie od dnia 22 grudnia 2014r. do dnia 31 stycznia 2015r. został mu udzielony urlop wypoczynkowy.

Powołany w sprawie biegły sądowy z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych stwierdził, że powód w okresie od dnia 01 stycznia 2011r. do dnia 31 stycznia 2015r. posiadał do wykorzystania 107 dni urlopu wypoczynkowego, a faktycznie wykorzystał łącznie 112 dni, czyli o 5 dni więcej niż wynosił wymiar urlopu za ten okres.

Tak więc powód ww. wykorzystał przysługujący urlop wypoczynkowy i nie jest mu należny ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop.

Biegły na podstawie Bilansów czasu pracy pracowników strony pozwanej oraz list obecności za okres od dnia 01 stycznia 2011r. do dnia 31 stycznia 2015r. ustalił, że powód wykorzystał urlop wypoczynkowy:

1) w 2011roku:

- 07 stycznia 2011r. (1 dzień),
- 17 lutego 2011r. (1 dzień),
- 25 lutego 2011r. (1 dzień),
- od 01 do 06 maja 2011r. (4 dni),
- 24 czerwca 2011r. (1 dzień),
- od 19 do 22 lipca 2011r. (4 dni),
- 16 sierpnia 2011r. (1 dzień),
- od 05 do 09 września 2011r. (5 dni),
- 04 października 2011r. (1 dzień),

razem w 2011r. powód wykorzystał **19 dni** urlopu wypoczynkowego

2) w 2012 roku:

- od 02 do 03 lutego 2012r. (2 dni),
- 07 lutego 2012r. (1 dzień),
- 09 lutego 2012r. (1 dzień),
- 14 lutego 2012r. (1 dzień),
- od 16 do 17 lutego 2012r. (1 dzień),
- 13 marca 2012r. (1 dzień),
- 30 kwietnia 2012r. (1 dzień),
- od 01 do 04 maja 2012r. (2 dni),
- od 09 do 31 maja 2012r. (17 dni),
- 01 czerwca 2012r. (1 dzień),
- 08 czerwca 2012r. (1 dzień),
- 02 listopada 2012r. (1 dzień),
- 16 listopada 2012r. (1 dzień),
- 21 listopada 2012r. (1 dzień),
- 24 grudnia 2012r. (1 dzień),
- 31 grudnia 2012r. (1 dzień),

razem w 2012r. powód wykorzystał **35 dni** urlopu wypoczynkowego

3) w 2013 roku:

- od 17 do 18 stycznia 2013r. (2 dni),
- od 23 do 24 stycznia 2013r. (2 dni),
- 15 lutego 2013r. (1 dzień),
- 22 lutego 2013r. (1 dzień),
- 28 lutego 2013r. (1 dzień),
- od 29 do 30 kwietnia 2013r. (2 dni),
- 02 maja 2013r. (1 dzień),
- 31 maja 2013r. (1 dzień),
- od 20 do 31 sierpnia 2013r. (9 dni),

- 24 grudnia 2013r. (1 dzień),

razem w 2013r. powód wykorzystał **21 dni** urlopu wypoczynkowego

4) w 2014 roku:

- od 02 do 05 maja 2014r. (2 dni),

- od 16 do 27 czerwca 2014r. (9 dni),

- od 22 do 31 grudnia 2014r. (6 dni),

razem w 2014r. powód wykorzystał **17 dni** urlopu wypoczynkowego

Biegły podał, że w Bilansie czasu pracy pracowników za sierpień 2014r. wykazano, że powód wykorzystał 80 godzin urlopu wypoczynkowego (10 dni), natomiast na liście obecności znajdują się podpisy powoda za wszystkie dni robocze tego miesiąca. W zgromadzonej dokumentacji brak jest odnotowania w jakich konkretnie dniach powód miałby przebywać na urlopie w sierpniu 2014r. Dlatego przyjął, że w sierpniu 2014r. zgodnie z podpisami złożonymi na liście obecności powód nie korzystał z urlopu wypoczynkowego.

5) w 2015 roku:

- od 01 do 31 stycznia 2015r. (20 dni),

razem w 2015r. powód wykorzystał **20 dni** urlopu wypoczynkowego.

Bilanse czasu pracy pracowników częściowo nie pokrywają się z listami obecności:

- w styczniu 2011r. wykazano 16 godzin urlopu, na liście obecności odnotowano 8 godzin,

- w grudniu 2014r. 2014r. – brak wykazanego urlopu, na liście obecności odnotowano 6 dni urlopu,

- w sierpniu 2013r. – wykazano 80 godzin, a faktycznie było 72 godziny – na liście obecności w dniu 31 sierpnia 2013r. odnotowano (...) (urlop) lecz był to dzień wolny – sobota, nie uznał wpisanego urlopu wypoczynkowego w sobotę.

W 2015r. powód wykorzystał 20 dni urlopu, za okres zatrudnienia przysługiwał mu wymiar proporcjonalny 3 dni, zatem 17 dni wykorzystanego urlopu dotyczyło 2014r.

W 2014r. powód wykorzystał 17 dni urlopu, czyli 9 dni z 2014r. (26-17) oraz 8 dni z 2013r.

W 2013r. powód wykorzystał 21 dni urlopu, z czego 18 dni z roku 2013 (26-8) oraz 3 dni z 2012r.

W 2012r. powód wykorzystał 35 dni urlopu, z czego 23 dni z 2012r. (26-3) oraz 12 z 2011r.

W 2011r. powód wykorzystał 19 dni urlopu, z czego 14 dni z 2011r. (26-12) oraz 5 dni mogło być wykorzystane z 2010r.

W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego jest rzetelna i merytorycznie uzasadniona. Została opracowana zgodnie ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia zawodowego. W trakcie postępowania nie ujawniły się również żadne okoliczności mogące podważyć zaufanie do wiedzy, rzetelności lub bezstronności biegłego sądowego.

Mając na uwadze wyżej wskazane okoliczności, w ocenie Sądu, powód w okresie od dnia 01 stycznia 2011r. do dnia 31 stycznia 2015r. wykorzystał przysługujący mu urlop wypoczynkowy i nie przysługuje jemu ekwiwalent za urlop wypoczynkowy.

W tym miejscu wskazać należy, iż to powód zgodnie z obowiązującymi regułami rozkładu ciężaru dowodu, określonymi w art. 6 k.c., powinien był udowodnić, że nie wykorzystał przysługującego urlopu wypoczynkowego w spornym okresie. Tymczasem powód ostatecznie nie wywiązał się z tego obowiązku.

Dlatego też Sąd w punkcie I sentencji wyroku oddalił powództwo jako niezasadne.

W punkcie II sentencji wyroku Sąd orzekł o kosztach zastępstwa procesowego, biorąc za podstawę art. 98 §1 k.p.c., wyrażający zasadę odpowiedzialności strony przegrywającej za wynik procesu. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego należnych stronie pozwanej jako stronie wygrywającej proces, Sąd ustalił w oparciu o przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013r. poz. 490), tj. w oparciu o § 6 pkt 4 w związku z § 11 ust.1 pkt 2 – koszty zastępstwa wynoszą 900 zł plus zwrot opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17zł.

W punkcie III sentencji wyroku, Sąd w oparciu o treść art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz.U. z 2014 r. poz. 1025 ze zm.) w zw. z art. 96 ust. 1 pkt 4 powyższej ustawy odstąpił od obciążania powoda kosztami sądowymi oraz wydatkami poniesionymi na opracowanie opinii, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Dla tych względów orzeczono jak w sentencji wyroku.